

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Ion Corolevschi și Oleg Sternioală

Cu participarea:

Procurorului – Dumitru Graur,

Avocatului – Valentina Arnaut,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, partea vătămată Banari Radu, avocații Mihailov Veronica și Onacea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie, și a inculpatului Galaniuc Serghei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Galaniuc Serghei Anatolie, născut la 08 aprilie 1971, originar di s. Bozieni, r.Hîncești și locuitor în mun.Chișinău, str.Cornului 5/1, ap.26

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 28iunie 2010-11 octombrie 2011;

-instanța de apel: 18 noiembrie 2011-02 februarie 2012;

18 ianuarie 2013 -24 octombrie 2013;

-instanța de recurs: 08 octombrie 2012- 04 decembrie 2012;

03 martie 2014- 13 mai 2014;

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Procurorul, părțile vătămate, avocatul Veronica Mihailov și Iurie Oncea, care au solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat și respingerea recursului declarat de inculpat.

Inculpatul Galaniuc Serghei și avocatul Valentina Aranut care au pledat pentru admiterea recursului înaintat pe motivele invocate și respingerea recursurilor declarate de procuror, partea vătămată Banari Radu, avocatul Veronica Mihailov și Iurie Onacea în interesele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 11 octombrie 2011, Galaniuc Serghei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În fapt, instanța de fond a constatat că:

„Galaniuc Serghei este învinuit de faptul că, deținând în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 252 EF din 16.07.2004, funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; art.1, art.2, pct.2), 4), art. 12, pct.1), art.14, art.15 din Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție precum și a obligațiilor funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarea cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților și legalității deținerii persoanelor în izolator, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiile inspectorului operativ de serviciu în cadrul CPs Buiucani, mun. Chișinău, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr. 51 din 27.02.2001, după cum urmează: pct. 7) din anexa la ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM, fișa postului care prevede că inspectorul operativ de serviciu „menține ordinea interioară în unitatea de gardă, asigură controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie”, pct. 12 al aceluiași act normativ care prevede că inspectorul superior operativ de serviciu este obligat „să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator”, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a comis neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, lui i-a fost incriminat că, în conformitate cu graficul de serviciu aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun. Chișinău pentru luna aprilie 2009, începând cu 07.04.2009 ora 10:00 pînă la 08.04.2009 ora 10:00, s-a aflat la serviciu la sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 12. În intervalul de timp menționat, pe parcursul aflării sale la serviciu Galaniuc Serghei în cadrul exercitării atribuțiilor de funcție a dat dovadă de atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu, astfel, încît în situația nerespectării legislației în vigoare de către colaboratorii de poliție

în incinta Comisariatului de Poliție a sect. Buiucani, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse în sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău, dintre care A. Lotca, R. Calancea, V. Iurcu, R. Banari, M. Donos și T. Roman, care, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție, au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art.3 CEDO, care prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

În circumstanțele expuse, Galaniuc Serghei a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au provocat alte urmări grave.”

În prezenta cauză, instanța de judecată notează că atribuțiile nemijlocite de serviciu ale inculpatului nu au fost aduse la cunoștința acestuia, fiind invocate câteva acte normative cu caracter intern, în special fiind vorba de: ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr. 51 din 27.02.2001 și fișa postului de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani mun. Chișinău. Însă, învinuirea nu a confirmat că aceste acte au fost aduse la cunoștință lui Galanciuc pînă la data de 07.04.2009, data săvârșirii presupusei infracțiuni. Mai mult, fișa postului a fost semnată de către inculpat la data de 30.04.2009, adică după săvârșirea faptei incriminată.

Versiunea înaintată de inculpat că acesta raporta permanent superiorilor despre situația din unitatea de gardă, care erau informați asupra stării reale de lucruri, nu a fost combătută de învinuire.

În ce privește consecințele nefavorabile survenite în rezultatul presupuselor acțiuni ale inculpatului, instanța enunță că ele au avut loc, fiind confirmate atît prin declarațiile părților vătămate cît și prin probele scrise anexate la dosar, însă între acestea și acțiunile inacțiunile inculpatului lipsește legătura causală. Învinuirea nu a demonstrat că anume din considerentul neexecutării atribuțiilor de serviciu ale inculpatului au survenit aceste consecințe.

Astfel, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de 329 alin.(2) lit. b) CP, motiv pentru care Galaniuc Serghei, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) CPP, se achită de sub învinuirea adusă”.

2. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Galaniuc Serghei să fie condamnat în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de polițist pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că, este dovedită pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate spre cercetare instanței de judecată de către acuzare și anume declarațiile părților vătămate audiate pe cauza penală, precum și probele materiale.

Potrivit ordinului nr. 51 din 27 februarie 2001 a MAI a fost aprobat „Regulamentul-Tip și fișele de post-tip al inspectorilor superior operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne” cu anexă Regulamentul-Tip al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne, inculpatul în virtutea atribuțiilor de serviciu care le deținea era obligat să mențină ordinea interioară în unitatea de gardă, să asigure controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie și să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator.

Faptul că, inculpatul își cunoștea obligațiile de serviciu a fost confirmat de martorul apărării Hlopețhii Igor, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că, la 07.04.2011 activa în calitate de adjunct al Comisarului sect. Buiucani mun. Chișinău și pînă la data de 30.04.2011, toți colaboratorii unității de gardă își desfășurau activitatea în conformitate cu prevederile ordinului nr. 51 din 27 februarie 2001 a MAI, conform căruia erau stabilite obligațiile de serviciu a fiecărei persoane din grupa operativă. Martorul Hlopețhii Igor a declarat cu certitudine că, inculpatul cunoștea prevederile ordinului enunțat mai sus.

Inculpatului nu i s-a incriminat faptul că, nu a raportat conducerii despre situația din unitatea de gardă, de fapt acesta se învinuiește că, deși a cunoscut despre faptul că în comisariatul de poliție are loc maltratarea tinerilor participanți la manifestările din 07.04.2011, nu a întreprins măsuri pentru asigurarea siguranței și protecției acestora, prin curmarea acțiunilor de violență, precum și nu a asigurat deținerea acestora în izolatorul de detenție preventivă a comisariatului, deși era obligat s-o facă.

În cadrul cercetării judecătorești au fost audiate 5 părți vătămate, care au declarat asupra faptului că, au fost maltratate în noaptea de 07.04.2011 spre 08.04.2011 de către colaboratorii CPs Buiucani, mun. Chișinău, actele de violență asupra acestora avînd loc pe coridoarele comisariatului, în birourile de serviciu a polițiștilor, precum și în nemijlocita apropiere de unitatea de gardă. Faptul că, acestea au fost supuse violenței se confirmă prin rapoartele de examinare medico-legală a acestora, conform concluziilor cărora părților vătămate le-au fost cauzate diferite tipuri de vătămări corporale”.

2.1. A declarat apel și partea vătămată Banari Radu, în care a cerut casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să

fie tras la răspundere penală conform învinuirii, încasînd de la el prejudiciul moral în mărime de 25.000 euro, cheltuielile pentru tratament în sumă de 30.000 lei, și cheltuielile judiciare de 1000 lei.

El a menționat, că sentința instanței de fond nu este motivată, iar probele administrate au fost apreciate incorect.

2.2. Partea vătămată Iurcu Vitalie la fel a declarat apel, în care a optat pentru casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Apelantul a specificat că acuzarea a prezentat instanței suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

2.3. A declarat apel și avocatul Veronica Mihailov, în interesele părții vătămate Lotca Andrei, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri privind condamnarea inculpatului în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, cît și emiterea unei încheieri interlocutorii cu privire la acțiunile ilegale ale colaboratorilor organelor de drept.

Ea a indicat, că vinovăția inculpatului este probată prin depozițiile tuturor părților audiate care au confirmat că în incinta comisariatului era dezordine și haos, pe coridoare se aflau un număr impunător de persoane reținute, reținuții erau maltratați, în celule erau foarte mulți reținuți, din cauza spațiului mic toți stăteau în picioare, reținuții nu au fost asigurați cu apă, erau conduși la WC în mod tardiv, nu le-a fost acordată asistență medicală.

3. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2012, toate apelurile au fost admise, sentința casată, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Galaniuc Serghei a fost condamnat în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități în organele MAI pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanță civilă.

Instanța de apel a reținut că:

„instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt a acțiunilor săvîrșite de inculpatul Galaniuc Serghei, însă dînd o apreciere incorectă probelor examinate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, greșit a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului în baza art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal din motivul, precum că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpatul, exercitînd funcția de inspector superior operativ de serviciu în cadrul CPs Buiucani mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate aduse la sediul CPs Buiucani mun. Chișinău, deoarece părțile vătămate, prin acțiunile

intenționate ale mai multor colaboratori de poliție au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art. 3 CEDO.

Astfel, Colegiul consideră că acuzarea a prezentat instanței de fond și de apel suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la lit. b) alin. 2) art. 329 Cod penal.

Instanța de apel consideră că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie în baza art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal după semnele: îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudine neglijente și neconștiincioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.

Acțiunea civilă înaintată urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă, deoarece suma prejudiciului material nu se confirmă cu nici o probă.

Pedeapsa inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie i-a fost stabilită în baza art. art. 7, 61, 76 Cod penal, ținîndu-se cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele atenuante, de personalitatea inculpatului, deaceia Colegiul penal consideră că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie se poate fără izolarea lui de societate, dar stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă”.

4. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că hotărîrea instanței de apel este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, fiind admise și un șir de erori la redactarea ei.

Instanța de apel nu a stabilit careva circumstanțe raționale care ar permite aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă și a ignorat prevederile art. 61 Cod penal, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

4.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Victor Cuțulab, în care cere casarea totală a deciziei instanței de apel: „și în baza art. 435 al. (1) pct. 2) lit. b) CPP a dispune achitarea cet. Galaniuc Serghei pe motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune”.

El a menționat că decizia este ilegală și neîntemeiată, că pe dosar există o mulțime de lucruri necercetate și o mulțime de dubii, care pun la îndoială învinuirea înaintată inculpatului.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 7) și 8) Cod de procedură penală.

4.2. Avocatul Veronica Mihailov la fel a declarat recurs ordinar, în interesele părții vătămate Lotca Andrei, în care a optat pentru: *„casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de neexpunerea asupra cererii de a se emite o încheiere interlocutorie - de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin dispunerea de către Procuratura Generală de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale în cauza penală de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 7-8 aprilie 2009”*.

Ea a specificat, că instanța de apel: *„a lăsat la fel, fără nici o motivare sau expunere punctul 2 din apelul apărătorului Mihailov V. în interesele cet. Lotca A, și altor apărători ai părților vătămate cu privire la încălcările grave comise la etapa UP față de PV, și necesitatea emiterii încheierii interlocutorii”*.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

4.3. A declarat recurs ordinar și partea vătămată Banari Radu, în care cere rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.

El a indicat, că acțiunea civilă a fost admisă în principiu ilegal și neîntemeiat.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2012 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin aceea, că instanța de apel rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a constatat fapta săvârșită de inculpat în raport cu circumstanțele indicate în rechizitoriu, nu și-a argumentat soluția de condamnare și aplicare a pedepsei penale în conformitate cu prescripțiile de drept nominalizate

Împrejurările specificate atestă faptul, că prima instanță nu a soluționat aspectele de fapt și de drept ale învinuirii înaintate inculpatului în condițiile legii.

Colegiul a constatat că în partea descriptivă a deciziei contestate este eronat indicat că:

“instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt a acțiunilor săvârșite de inculpat...”

...instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie în baza art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal după semnele: îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudine neglijente și neconștiincioase față de ele care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.

Pedeapsa inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie i-a fost stabilită în baza art. art. 7, 61, 76 Cod penal, ținându-se cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele atenuante, de personalitatea inculpatului, deaceia Colegiul penal consideră că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea inculpatului Galaniuc Serghei Anatolie se poate fără izolarea lui de societate, dar stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă”.

Asemenea circumstanțe lipsesc în descriptivul sentinței, dat fiind că instanța de fond a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului.

Instanța de recurs a menționat că, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cerinței părții vătămate Banari Radu privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 25.000 euro, cât și asupra argumentelor acestuia expuse în susținerea acțiunii civile în sensul vizat.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid faptul că instanța apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a soluționat fondul ei și a apelurilor de pe rol în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

6. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Galaniuc Serghei a fost condamnat în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI a RM pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, lui Galaniuc Serghei i s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă și s-a încasat de la Galaniuc Serghei în beneficiul părții vătămate Banari Radu prejudiciul moral în mărime de 3000 (trei mii) lei, cheltuielile de judecată în mărime de 1000 (una mie) lei, iar ce ține de prejudiciul material, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

6.1. Instanța de apel analizând în ansamblu probele cauzei prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile

inculpatului a indicilor infracțiunilor prevăzute de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: „îndeplinirea necorespunzătoare de către a persoanei cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave”.

Colegiul a menționat, că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Instanța de apel a constatat, că Galaniuc Serghei deținând, în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.252 EF din 16.07.2004, funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă al secției organizare, analiză și control a CPs Buiucani, mun.Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art.123 Cod penal, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art.24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; art. 1, art.2, pct.2), 4), art. 12, pct. 1), art.14, art.15 din Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție precum și a obligațiilor funcționale, care-l obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților și legalității deținerii persoanelor în izolator, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiile inspectorului operativ de serviciu în cadrul CPs Buiucani, mun.Chișinău, aprobate prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM nr. 51 din 27.02.2001, după cum urmează: pct. 7) din anexa la ordinul Ministrului Afacerilor Interne al RM, fișa postului care prevede inspectorul operativ de serviciu „menține ordinea interioară în unitatea de gardă, asigură controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie”, pct.12 al aceluiași act normativ care prevede că inspectorul superior operativ de serviciu este obligat „să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator”, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a comis neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe.

Astfel, în conformitate cu graficul de serviciu aprobat de comisarul CPs Buiucani, mun. Chișinău pentru luna aprilie 2009, începînd cu 07.04.2009 ora 10.00 pînă la 08.04.2009 ora 10.00 s-a aflat la serviciu la sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12. În intervalul de timp menționat, pe parcursul aflării sale la serviciu Galaniuc Serghei în cadrul exercitării atribuțiilor de funcție a dat dovadă de atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu, astfel, încît în situația nerespectării legislației în vigoare de către colaboratorii de poliție în incinta Comisariatului de Poliție a sect. Buiucani, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse în sediul CPs Buiucani, mun. Chișinău, dintre care A. Lotca, R. Calancea, V. Iurcu, R. Banari, Donos M. și Roman T., care, prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție, au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art.3 CEDO, care prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Concluzia menționată mai sus reieșind din probele administrate legal în cadrul ședinței instanței de fond și a instanței de apel și anume: *declarațiile inculpatului Galaniuc Serghei, părților vătămate Banari Radu, Calancea Radu, Donos Marcela, Roman Tatiana, Iurcu Vitalie, Lotca Andrei, procesul verbal de examinare din 26.05.2010 a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău în perioada 01.01.2009 - 20.05.2009 (f.d.95-96); procesul verbal de examinare din 21.05.2010 a materialelor dosarelor disjungate pe faptele de tortură comise de către colaboratorii CPS Buiucani al CGP mun. Chișinău în perioada 07.04.2009-09.04.2009(f.d.148-149); potrivit ordinului nr. 252 ef. din 16 iulie 2004, Galaniuc Sergiu a fost numit în funcție de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a statului major al CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău(f.d.68); potrivit Graficului aprobat de comisarul CPs Buiucani la 30.03.2009, a grupei operative a CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău pentru luna aprilie 2009 s-a stabilit că la data de 07.04.2009 conform graficului inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a fost numit Galaniuc Serghei; potrivit ordinului nr.51 din 27 februarie 2001 a MAI a fost aprobat „Regulamentul-tip și fișelor de post-tip al inspectorilor superior operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne” cu anexă Regulamentul -Tip al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne(f.d.111-114); fișa postului aprobat de către comisarul CPs Buiucani mun. Chișinău a inspectorului superior operativ de serviciu al unității de*

gardă a secție organizare analiză și controla a CPs Buiucani al CGP mun. Chișinău și atribuțiile de serviciu(f.d.104-108).

Colegiul a considerat nejustificată și neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că acțiunile inculpatului Galaniuc Serghei nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.329 alin.(2) lit.b) Cod penal deoarece, potrivit probelor menționate s-a constatat cu certitudine că, ultimul a săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel a menționat, că în partea descriptivă a sentinței instanța de judecată indică că, inculpatului nu i-au fost aduse la cunoștință atribuțiile nemijlocite de serviciu.

Colegiul a reținut, că potrivit ordinului nr.51 din 27 februarie 2001 a MAI a fost aprobat „Regulamentul-tip și fișelor de post-tip al inspectorilor superior operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne” cu anexă Regulamentul - Tip al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne, inculpatul în virtutea atribuțiilor de serviciu care le deținea era obligat să mențină ordinea interioară în unitatea de gardă, să asigure controlul asupra pazei sediilor și izolatorului de detenție provizorie și să efectueze supravegherea asupra activității izolatorului de detenție provizorie, pazei deținuților, legalității deținerii persoanelor în izolator.

Faptul că inculpatul își cunoștea obligațiile de serviciu a fost confirmat de martorul apărării Hlopețhii Igor, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat, că la 07.04.2009 activa în calitate de adjunct al Comisarului sect. Buiucani mun. Chișinău și pînă la data de 30.04.2011 toți colaboratorii unității de gardă își desfășurau activitatea în conformitate cu prevederile ordinului nr. 51 din 27 februarie 2001 a MAI, conform căruia erau stabilite obligațiile de serviciu a fiecărei persoane din grupa operativă. Martorul Hlopețhii Igor a declarat cu certitudine că, inculpatul cunoștea prevederile ordinului enunțat mai sus.

Instanța de apel a menționat, că instanța de fond a făcut referință la faptul că, inculpatul raporta conducerii comisariatului despre situația din unitatea de gardă, acest fapt nu a fost combătut de acuzare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a conchis că inculpatului nu i s-a incriminat faptul că, nu a raportat conducerii despre situația din unitatea de gardă, de fapt acesta a fost pus sub învinuire că, deși a cunoscut despre faptul că în comisariatul de poliție are loc maltratarea tinerilor participanți la manifestările din 07.04.2011 nu a întreprins măsuri pentru asigurarea siguranței și protecției acestora, prin curmarea acțiunilor de violență, precum și nu a asigurat deținerea acestora în izolatorului de detenție preventivă a comisariatului, deși era obligat s-o facă.

Instanța de apel a reiterat, că fapta prejudiciabilă prevăzută la art.329 Cod penal se particularizează prin aceea, că făptuitorul fie nu realizează în genere ceea ce-i revine potrivit competenței de serviciu, fie își îndeplinește obligațiile de serviciu de o manieră necorespunzătoare (adică la momentul nepotrivit, în volum incomplet, într-un mod inexact, necalitativ etc.). În legătură cu aceasta, în procesul de calificare a faptei, întâi de toate, urmează de stabilit în baza legilor, altor acte normative, ordinelor, instrucțiunilor etc. obligațiile care îi reveneau făptuitorului, sarcinile concrete pe care urma să le îndeplinească acesta. În nici un caz nu pot fi considerate suficiente afirmațiile abstracte privind o oarecare neexecutare de către făptuitor a obligațiilor de serviciu, privind lipsa unui control adecvat din partea acestuia asupra comportamentului altor persoane, privind lipsa de atenție, diligență, prudență, vigilență etc. din partea făptuitorului.

Instanța de apel a apreciat critic poziția inculpatului și avocatului precum că, vinovăția lui Galaniuc Serghei nu a fost demonstrată, aceasta fiind îndreptată exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală.

Instanța de apel a conchis că, nu poate fi invocată la motivarea soluției de achitare a inculpatului poziția apărării precum că inculpatul nu era responsabil de acțiunile colaboratorilor de poliție în incinta comisariatului, făcându-se referire la alți funcționari cu rang superior, deoarece s-a constatat cu certitudine că inculpatul în timpul când s-au comis faptele imputate în rechizitoriu era persoana responsabilă a Unității de Gardă a CPs Buiucani și era obligat să supravegheze și purta responsabilitatea personală pentru activitatea de detenție a persoanelor reținute și arestate, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne.

Referitor la poziția apărării, Colegiul a menționat că în cazul dat nu era exclus că mai erau persoane cu funcții de răspundere care și-au îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu dar faptul dat nu scutește pe inculpat de a fi tras la răspundere pentru faptele imputate lui, reieșind din prevederile art.325 alin.(1) Cod procedură penală care stipulează, că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, instanța de apel nu se expune referitor la acțiunile sau inacțiunile altor persoane cu funcții de răspundere.

Deasemenea, Colegiul a menționat și faptul, că toate acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, mai mult, aceste acțiuni nu au fost atacate în modul stabilit, în momentul în care s-ar fi presupus că au fost admise încălcările.

La stabilirea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii incriminate care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de scopul preventiv și educativ al pedepsei și al echității sociale, de persoana recunoscută vinovată care se

caracterizează pozitiv, are la întreținere copii minori, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, instanța de apel concluzionând că inculpatul va putea fi reeducat și corectat prin aplicarea art.90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei de închisoare.

Colegiul a considerat întemeiat și apelul părții vătămate Banari Radu, a admis acțiunea civilă înaintată de aceasta și a încasat de la Galaniuc Serghei în beneficiul părții vătămate Banari Radu prejudiciul moral în mărime de 3000 (trei mii) lei, sumă ce îi va aduce satisfacție echitabilă în raport cu circumstanțele infracțiunii, cheltuielile de judecată în mărime de 1000 (una mie) lei, iar ce ține de prejudiciul material, acțiunea civilă fiind admisă în principiu, însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite va hotărâ instanța civilă.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, partea vătămată Banari Radu, avocații Mihailov Veronica și Oancea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie și inculpatul Galaniuc Serghei.

7.1. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10), Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență art.61 și 75 Cod Penal, astfel pripit a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art.90 Cod Penal .

7.2. Partea vătămată Banari Radu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 15), Cod de procedură penală, a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a mari cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat de la Galaniuc Serghei în beneficiul său , fiind unul echitabil și similar celui acordat de CEDO în cazuri analogice.

7.3. Avocații Mihailov Veronica și Oancea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie, în temeiul art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care au solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de neexpunerea asupra cererii de a se emite o încheiere interlocutorie de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin dispunerea de către Procuratura Generală de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale în cauza penală de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 7-8 aprilie 2009.

În argumentarea cererii avocații au invocat că susțin decizia cotestată, fiind de acord cu constatarea vinovăției și aplicarea pedepsei față de inculpat, însă nici în sentință și nici în decizie, instanțele nu s-au expus asupra solicitării apărătorilor

părților vătămate cu privire la încălcările grave comise la etapa UP față de PV, și necesitatea emiterii încheierii interlocutorii.

În acest sens au invocat, că la f.d 69 sunt enumerate persoanele responsabile în CPs Buiucani la 07.04.09, iar în ordonanța de Pornire a UP din 10.03.2010 se menționează faptul că conform materialelor acumulate sunt date suficiente ce indică existența banuielii rezonabile la îndeplinirea necorespinzătoare a obligațiilor de serviciu de către persoanele cu funcții de răspundere responsabile de organizarea activității legale a CPs Buiucani în perioada de 07.04.09-15.04.2009 care au dus la cauzarea daunelor în proporții mari intereselor publice, drepturilor intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. În această ordine de idei a apărut întrebarea de ce pe banca acuzaților a ajuns doar o singură persoană.

7.4. Inculpatul Galaniuc Serghei declarând recurs în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 7) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel ca neîntemeiată, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea sa, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

În susținerea recursului a invocat că:

1.Instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării avocatului Mihailov Veronica în numele părții vătămate Lotca Andrei de a se emite o încheiere interlocutorie de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin dispunerea de către Procuratura Generală de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale în cauza penală de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 7-8 aprilie 2009;

2.Decizia instanței de apel are un aspect unilateral, iar la adoptarea acesteia nu au fost luate în considerație multiple fapte de o importanță deosebită și încălcări admise cum ar fi:

- la materialele cauzei, de către organul de urmărire penală a fost anexată drept probă copia ordinului nr. 51 din 27.02.2001 (f.d. 111 vol. 2), care nu este autentic și acesta diferă de original, însă comisarul CPs Buiucani a adus la îndeplinire acest ordin după 8 ani și 9 luni, la 12.11.2009 prin ordinul nr. 93 (f.d. 115 vol. 2) privind aprobarea regulamentului-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu ai unității de gardă a CPs Buiucani, Galaniuc Serghei făcând cunoștință cu acesta tot la această dată.

În acest sens, regulamentul-tip și fișa de post-tip a inspectorului superior operativ de serviciu al unității de gardă a CPs Buiucani Galaniuc Serghei, a fost

aprobată la 12.11.2009, iar infracțiunea imputată acestuia a fost săvârșită la 07.04.2009 - 08.04.2009. Astfel, la 07.04.2009 - 08.04.2009 Galaniuc Serghei nu nu era înzestrat cu atribuții de serviciu speciale conform fișei de post și regulamentului tip și nu ținea de competența acestuia verificarea izolatorului, altor încăperi ale comisariatului, cât și modul de detenție a persoanelor reținute;

- recurentul nu a văzut și nu putea să vadă ce se petrece în coridoare sau în încăperile comisariatului pentru a curma acțiunile ilegale ale colaboratorilor GPs Buiucani, deoarece în starea excepțională din 07.04.2009 în care se afla comisariatul, fără telefonie mobilă, el se afla în permanență la dispozitivele de comunicare, răspundea la apeluri, înregistra informațiile acumulate în urma acestora și raporta persoanelor responsabile;

- consideră că, nu pot fi puse la baza învinuirii declarațiile părților vătămate, deoarece ele poartă un caracter succesiv și anume, faptele ilegale comise în privința părților vătămate servesc temei de încredințare a infracțiunii prevăzute pe faptul maltratării pe o altă cauză, el fiind învinuit de neglijență în serviciu și nu de maltratarea persoanelor, totodată, reieșind din conținutul declarațiilor părților vătămate, acestea nu au putere probatorie pentru cauza respectivă. Mai mult, prezenta cauză a fost disjunctă de la o altă cauză penală pornită pe faptul maltratării părților vătămate. Până în prezent instanței de judecată nu i-a fost prezentată o sentință irevocabilă de condamnare pe faptul maltratării de către colaboratorii MAI a unor persoane în incinta CPs Buiucani. Astfel, nu a fost stabilit unde anume părților vătămate le-au fost cauzate vătămările corporale conform rapoartelor de examinare medico-legală, în incinta comisariatului de poliție al sect. Buiucani, în garajul Parlamentului RM, în transport în timpul transportării spre comisariat, sau în stradă.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra la cererea părților orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței,

fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt:

- dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu;
- dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis;
- dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul:

- dacă fapta întrunește elementele infracțiunii;
- dacă infracțiunea a fost corect calificată;
- dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just;
- dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate;
- dacă hotărîrea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

În speță, Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu au fost respectate de instanța de apel la examinarea apelurilor declarate de apelanți, pentru care motiv, în baza temeiului invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia instanței de apel din 24.10.2010, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecat, deoarece această eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

9.1. Potrivit apelurilor declarat de către avocați în interesele părților vătămate, criticându-se temeinicia sentinței, se invocă drept motiv că, nici una din instanțe pînă în prezent nu s-au expus referitor la solicitarea lor *de a se emite o încheiere interlocutorie de constatare a încălcării legalității procesului penal și a drepturilor omului, prin obligarea Procuraturii Generale de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămate, a deficiențelor grave de competență admise precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale de o importanță deosebită și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 7- 8 aprilie 2009.*

Această solicitare fiind invocată de către ultimii chiar și în susținerile verbale în instanța de fond (f.d 220, 232), poziție susținută și în recursurile declarate, or recurenții fiind de acord cu constatarea vinovăției lui Galaniuc Sergei, în cele înscrinate, insistă asupra dezacordului referitor la cele menționate mai sus, motiv care de altfel este invocat și în recursul inculpatului.

Asupra acestui motiv relevant, invocat în apeluri , instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită și anume se menționează în decizie : „...*Întru confirmarea vinovăției inculpatului, Colegiul menționează și faptul că, toate acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, mai mult, aceste acțiuni nu au fost atacate în modul stabilit, în momentul în care s-ar fi presupus că au fost efectuate cu încălcări.*” .

Reieșind din cele enunțate Colegiul, conchide că, instanța de apel prin această expunere s-a referit de fapt superficial la inexistența încălcărilor de procedură în acțiunile organului de urmărire penală, fără a veni cu o analiză amplă asupra motivelor invocate în apeluri.

9.2. Din conținutul deciziei, Colegiul evidențiază constatarea instanței de apel: *„Analizînd în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatei a indicilor infracțiunilor prevăzute de art.329 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive-îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, acțiuni ce au provocat alte urmări grave.* , și în continuare instanța redă probele administrate pe caz, invocate la **p. 6.1.** a prezentei decizii.

În acest context, Colegiul penal menționează prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, cât și doctrina juridică națională, potrivit căreia, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strînse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Raportînd prevederile legale și doctrinale menționate la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel în speță, Colegiul menționează, că instanța de apel și-a motivat soluția făcînd referire la Ordinul nr.51 din 27. 02. 2001 (f.d.111 vol.2), care nu este autentic și acesta diferă de original.

În acelaș timp, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel nu a luat în considerație și categoric nu s-a expus asupra:

- ordinului menționat fiind dus la îndeplinire după 8 ani și 9 luni, la 12.11.2009 prin ordinul nr. 93 (f.d. 115 vol. 2) privind aprobarea regulamentului-tip și fișelor de post-tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unității de gardă a CPs Buiucani, Galaniuc Serghei făcând cunoștință cu acesta tot la această dată;

- fișei postului, care a fost semnată de către inculpat la 30.04.2009, după cele comise la 07.04.2009 (f.d.104-206 vol.2);

- graficului grupei operative pentru luna aprilie 2009 (f.d. 68 vol.2) unde este specificat că Hlopetchii Igor era responsabil la 07.04.2009;

- extrasului din registru CPs Buiucani (f.d.73) în raport cu graficul menționat mai sus;

În consecință, cele menționate, contrazic motivarea instanței de apel și anume „... *cît privește fapta prejudiciabilă prevăzută la art.329 Cod penal, aceasta se particularizează prin aceea că făptuitorul fie nu realizează în genere ceea ce-i revine potrivit competenței de serviciu, fie își îndeplinește obligațiile de serviciu de o manieră necorespunzătoare (adică la momentul nepotrivit, în volum incomplet, într-un mod inexact, necalitativ etc.). În legătură cu aceasta, în procesul de calificare a faptei, întâi de toate, urmează de stabilit în baza legilor, altor acte normative, ordinelor, instrucțiunilor etc. obligațiile care îi reveneau făptuitorului, sarcinile concrete pe care urma să le îndeplinească acesta. În nici un caz nu pot fi considerate suficiente afirmațiile abstracte privind o oarecare neexecutare de către făptuitor a obligațiilor de serviciu, privind lipsa unui control adecvat din partea acestuia asupra comportamentului altor persoane, privind lipsa de atenție, diligență, prudență, vigilență etc. din partea făptuitorului.”*

9.3. Un alt moment reținut de Colegiu este că, instanța de apel, referindu-se la *procesul verbal de examinare din 21.05.2010 a materialelor dosarelor disjuncte pe faptele de tortură comise de către colaboratorii CPs Buiucani a CGP mun.Chișinău în perioada 07.04.2009-09.04.2009* (f.d.148-149), ca proba care confirmă vinovăția inculpatului, nu a luat în considerație că pînă în prezent la materialele cauzei nu este anexată o sentință irevocabilă de condamnare pe faptul maltratării de către colaboratorii CPs Buiucani a părților vătămate ce figurează în prezenta cauză.

9.4. Lecturînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și a deciziei adoptate, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare de drept procedural în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art.414 alin.(2), (6) CPP, din care rezultă că:

- *Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;*

- *Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol.4, f.d.120) declarațiile martorului Hlopețhii Igor, nu au fost date citirii (*suplimentar n-au fost audiați*), însă conform deciziei adoptate, instanța de apel și-a întemeiat concluziile sale pe declarațiile acestui martor „*Faptul că, inculpatul își cunoștea obligațiile de serviciu a fost confirmat de martorul apărării Hlopețhii Igor, care fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că, la 07.04.2009 activa în calitate de adjunct al Comisarului sect. Buiucani mun. Chișinău și pînă la data de 30.04.2011 toți colaboratorii unității de gardă își desfășurau activitatea în conformitate cu prevederile ordinului nr. 51 din 27 februarie 2001 a MAI, conform cărui erau stabilite obligațiile de serviciu a fiecărei persoane din grupa operativă. Martorul Hlopețhii Igor a declarat cu certitudine că, inculpatul cunoștea prevederile ordinului enunțat mai sus.*”, ele nefiind obiect de cercetare la judecarea apelurilor declarate. Deasemenea, nu au fost supuse analizei în decizie nici declarațiile martorilor Vartic Gherghes, Botnaru Victor și Ciornîi Vladimir, apelanții făcînd referire anume la aceste declarații.

În această ordine de idei, Colegiul reține, că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probe care nu au fost verificate și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

De asemenea, potrivit procesului-verbal al instanței de apel, rezultă că procurorul în confirmarea vinovăției inculpatului a solicitat doar cercetarea probelor pe care prima instanță le-a pus la baza sentinței de achitare a inculpatului. În consecință, instanța de apel a grupat o parte din probe, fără o analiză amplă, concluzionînd la general, că ele confirmă vinovăția inculpatului.

Prin urmare, Colegiul constată, că instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, făcînd niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse mai sus.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse, a motivelor menționate în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia.

Colegiul constată, că decizia instanței de apel din 23 aprilie 2013 contravine prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea corectă a cauzei penale. ***Erorile procesuale admise de către Curtea de Apel Chișinău cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.***

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a atenționa, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art.6 din CEDO. Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel nu și-a motivat decizia pronunțată, examinând cauza penală cu abateri de la normele de procedură și neapreciind probele care urmau să fie cercetate sub toate aspectele.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care expres prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, și ca urmare să se expună în

modul convenit asupra prezenței sau lipsei vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont și de prevederile Hotărârilor Plenului Curții Supreme de Justiție și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată potrivit prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit."c" Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, partea vătămată Banari Radu, avocații Mihailov Veronica și Onacea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie, și a inculpatului Galaniuc Serghei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui Galaniuc Serghei Anatolie și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia motivată pronunțată public la 10 iunie 2014, ora 10.00.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

Dispozitiv

13 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Ion Corolevschi și Oleg Sternioală,

Cu participarea:

Procurorului – Dumitru Graur,

Avocatului – Valentina Arnaut.

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, partea vătămată Banari Radu, avocații Mihailov Veronica și Onacea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie, și a inculpatului Galaniuc Serghei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

***Galaniuc Serghei Anatolie**, născut la 08 aprilie 1971, originar di s. Bozieni, r.Hîncești și locuitor în mun.Chișinău, str.Cornului 5/1, ap.26*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 28iunie 2010-11 octombrie 2011;

-instanța de apel: 18 noiembrie 2011-02 februarie 2012;

18 ianuarie 2013 -24 octombrie 2013;

-instanța de recurs: 08 octombrie 2012- 04 decembrie 2012;

03 martie 2014- 13 mai 2014;

Procedura de citare legal îndeplinită.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit."c" Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, partea vătămată Banari Radu, avocații Mihailov Veronica și Onacea Iurie în numele părților vătămate Lotca Andrei și Iurcu Vitalie, și a inculpatului Galaniuc Serghei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui Galaniuc Serghei Anatolie și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia motivată pronunțată public la 10 iunie 2014, ora 10.00.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală